

3. Na wniosek kandydata, Minister Finansów może skierować wnioskodawcę do odbycia praktyki w jednostce o właściwości innej niż określona w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 4. Rozpoczęcie praktyki w jednostkach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 następuje nie później niż w okresie trzech miesięcy od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego.

§ 5. 1. Naczelnik urzędu skarbowego, dyrektor izby skarbowej oraz dyrektor urzędu kontroli skarbowej są obowiązani do:

- 1) zapewnienia prawidłowego przebiegu praktyki zawodowej,
- 2) wyznaczenia pracownika sprawującego opiekę nad osobą odbywającą praktykę oraz nadzoru nad jej przebiegiem,
- 3) wydania osobie, która odbyła praktykę, zaświadczenia o odbyciu praktyki.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się również do praktyki odbywanej u doradcy podatkowego.

§ 6. Kandydat, który odbył praktykę, składając wniosek o wpis na listę doradców podatkowych, obowiązany jest do dołączenia do wniosku zaświadczeń, o których mowa w § 5.

§ 7. 1. Na równi z praktyką traktowane jest zatrudnienie przez okres co najmniej czterech lat w:

- 1) urzędzie skarbowym,
- 2) izbie skarbowej,
- 3) urzędzie kontroli skarbowej,
- 4) Ministerstwie Finansów,
- 5) samorządowych służbach finansowych,
- 6) samorządowym kolegium odwoławczym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów pra-

wa podatkowego w związku z prowadzonym przez te osoby postępowaniem podatkowym lub kontrolnym.

§ 8. Przepis § 7 ust. 1 stosuje się również do:

- 1) kandydatów zatrudnionych przez okres co najmniej dwóch lat w podmiotach uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków tych osób należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klientów tych podmiotów,
- 2) pracowników naukowo-dydaktycznych, dydaktycznych lub naukowych — w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym — zatrudnionych przez okres co najmniej pięciu lat i zajmujących się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe lub nauka o podatkach,
- 3) osób uprawnionych do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, prokuratora, radcy prawnego oraz sędziego, z tym że okres zatrudnienia w zawodzie, uprawniający do zwolnienia z obowiązku odbycia praktyki, wynosi co najmniej dwa lata,
- 4) osób, które uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje niezbędne do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych albo uprawnienia lustracyjne w rozumieniu przepisów prawa spółdzielczego oraz legitymują się co najmniej dwuletnim okresem zatrudnienia w zawodzie,
- 5) osób zatrudnionych na stanowisku głównego księgowego przez okres co najmniej trzech lat w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- 6) osób zatrudnionych na stanowisku skarbnika gminy przez okres co najmniej trzech lat.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kubik*

958

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 listopada 1997 r.

w sprawie określenia wypadków i warunków pobierania odsetek wyrównawczych oraz sposobu ich naliczania.

Na podstawie art. 222 § 5 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organ celny pobiera odsetki wyrównawcze, w wypadku powstania długu celnego w odniesieniu do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie nie zmienionym, z wyjątkiem:

- 1) powstania długu celnego zgodnie z art. 224 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770), zwanej dalej „Kodeksem celnym”,
- 2) powstania długu celnego w związku z dopuszczeniem do obrotu resztek i odpadów pochodzących z przetwarzania towarów uprzednio objętych procedurą uszlachetnienia czynnego,

- 3) powstania długu celnego w związku z dopuszczeniem produktów kompensacyjnych do obrotu na podstawie art. 133 § 4 Kodeksu celnego, pod warunkiem, że należności przywózowe za te produkty nie zostały jeszcze zwrócone lub umorzone,
  - 4) gdy osoba posiadająca pozwolenie na uszlachetnianie czynne, wnioskując o dopuszczenie do obrotu produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie nie zmienionym, udowodni, że szczególne okoliczności, nie wynikające z jej zaniedbania lub świadomego działania, uniemożliwiły dokonanie wywozu lub powrotnego wywozu na warunkach przewidzianych w pozwoleniu,
  - 5) gdy kwota odsetek wyrównawczych, naliczonych w odniesieniu do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie nie zmienionym, objętych tym samym zgłoszeniem celnym o dopuszczenie do obrotu, nie przekracza równowartości 20 ECU.
- 4) gdy kwota odsetek wyrównawczych, naliczonych w odniesieniu do towarów objętych uprzednio procedurą odprawy czasowej na podstawie tego samego zgłoszenia celnego o dopuszczenie do obrotu, nie przekracza równowartości 20 ECU.
  - 5) powstania długu celnego w wypadku dopuszczenia do obrotu następujących towarów, uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej:
    - a) towarów przeznaczonych na targi, wystawy lub podobne imprezy,
    - b) towarów przeznaczonych do przeprowadzania prób, w ramach umowy sprzedaży, z zastrzeżeniem pomyślnego przebiegu prób,
    - c) sprzętu używanego do wykorzystania w ramach środków podjętych w celu likwidacji skutków klęsk żywiołowych, zaistniałych na polskim obszarze celnym,
    - d) rzeczy osobistego użytku podróźnych oraz sprzętu sportowego i innego sprzętu przeznaczonego do wykorzystania na zawodach sportowych lub pokazach,

2. Organ celny pobiera odsetki wyrównawcze w wypadku powstania długu celnego w odniesieniu do towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej, z wyjątkiem:

- 1) powstania długu celnego zgodnie z art. 209 § 1 pkt 2 Kodeksu celnego,
- 2) gdy przy uprzednim objęciu towarów procedurą odprawy czasowej złożone zostało zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce, w wysokości równej całkowitej kwocie wynikającej z długu celnego,
- 3) gdy osoba posiadająca pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej, wnioskując o dopuszczenie do obrotu towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej, udowodni, że szczególne okoliczności, nie wynikające z jej zaniedbania lub świadomego działania, uniemożliwiły dokonanie wywozu lub powrotnego wywozu na warunkach przewidzianych w pozwoleniu,

§ 2. 1. Odsetki wyrównawcze pobiera się od kwoty wynikającej z powstałego długu celnego.

2. Do wyliczenia odsetek wyrównawczych przyjmuje się wysokość odsetek ustawowych.

3. Odsetki wyrównawcze są obliczane za okres od dnia objęcia towaru pierwszą procedurą celną do dnia powstania długu celnego.

4. Kwota odsetek wyrównawczych stanowi iloczyn kwoty wynikającej z powstałego długu celnego, liczby dni okresu, o którym mowa w ust. 3, oraz stopy odsetek ustawowych, podzielonych przez 365.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Minister Finansów: w z. *J. Kubik*

959

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 listopada 1997 r.

w sprawie ustalenia taryf dla ciepła.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 54, poz. 348), w związku z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia

1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprzedawcy ciepła, na wszystkich szczeblach obrotu, w tym również sprzedawcy ciepła indywidualnym odbiorcom w lokalach, są zobowiązani stosować